

גליון

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת דברים
תשפ"ג

גליון
כ"א

שעורים אין חנוך

פרשת תצוה, שנת תשפ"ג - וויליאמסבורג יע"א

• מען רעדט צום וואנט

רעדן מיט ליבשאפט

די זעלבע זאך איז מיט מלמדים; מען לערנט אויס די קינדער ווי אזוי זיך צו וואשן די הענט פאר'ן עסן ברויט, ווי אזוי אנצוכאפן די ברויט בשעת מען מאכט המוציא, מען זאל ארויס זאגן קלאר די ווערטער ווען מען בענטשט, און אז מען טאר נישט ארויס קוקן ביי שמונה עשרה, און נאך מידות טובות, ווי אזוי צו רעדן צו א חבר און צו רעדן איידל, - דאס דארף מען זאגן נאכאמאל און נאכאמאל. אויב מען רעדט מיט ליבשאפט, איך האב ליב די קינדער אפילו ער איז א שווער קינד, איך האב רחמנות אויפ'ן קינד, איך שטעל זיך פאר אז דאס איז מיין קינד, איך גיי זיך אום מיט אים ווי אזוי איך וואלט זיך אוימגעגאנגען מיט אן אייגן קינד, וועלן די ווערטער צום סוף אריין גיין.

נישט וויי טון קינדער

איינער פון די מנהלים רופט מיר אן, ער זאגט מיר אז ער איז זייער איבערגענומען פון איינער פון די מלמדים, ער זאגט מיר אויף א מלמד: "דער מלמד איז געקומען צו מיר ממש מיט טרערן אין די אויגן בעטן הילף אז עס אים שווער ממשיך צו זיין אין פתה, ווייל ער ווערט גערנוועזן פון איינער פון די קינדער". דאס איז זייער א גוטע גרוס, צו הערן ווי שטארק די מלמדים זענען פארזיכטיג נישט וויי צו טון קינדער, ווייל ווען קינדער גריסן "גוט מארגן", אויב האט מען ליב דעם קינד גריסט מען צוריק מיט א שמייכל, אויב ווערט מען גערנוועזן פון דעם קינד גריסט מען צוריק בלית ברירה, אן קיין שמייכל, אדער ווען א קינד קומט עפעס פראגען, אויב עקלט מען זיך פון דעם קינד, ענטפערט מען נישט אויף די ריכטיגע וועג, מען ענטפערט טריקן: "יא", "גיין", "גיין", "מען רעדט נישט יעצט!" דער קינד כאפט עס, ער פילט עס, דער קינד זעט איך באקום נישט קיין שמייכל פון מיין רבי, מיין רבי האט מיד נישט ליב, מיין רבי דארף מיד נישט.

נאר מיט התבודדות קען מען מאכן אז מען זאל ליב האבן אלע קינדער אייניג, מען בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף

מעשיות פון צדיקים

מוהרא"ש פלעגט זאגן פאר עלטערן, מען זאל זיך אנגרייטן 'מעשיות פון צדיקים' פאר די שבת'דיגע סעודות, מוהרא"ש האט געזאגט: "היינטיגע צייטן איז דא אסאך מעשה ביכלעך פון צדיקים", וואס זאלן מיר היינט זאגן? יעדן טאג קומען ארויס אזעלכע שיינע מעשה ביכלעך פון צדיקים, מעשיות פון די גמרא, פון רבי שמעון בן יוחאי, פון דער הייליגער אר"י הקדוש, פון דער הייליגער בעל שם טוב, פון דער הייליגער רבי ר' אלימלך, פון דער הייליגער רבי ר' זושא, און אזוי ווייטער. עס איז פדאי די מלמדים און לערערנים זאלן זיך אנגרייטן שיינע מעשיות פון צדיקים צו דערציילן פאר די קינדער, און נאכן דערציילן א מעשה נעמט מען ארויס דערפון א מוסר השכל.

אויפ'ן מינוט זעט מען נישט גלייך ווי עפעס טוישט זיך, מען דארף אבער גלייבן אז מיינע ווערטער גייען אריין אין די קינדער'ס הערצער. אזוי ווי א מאמע זאגט פאר אירע קינדער "טו אזוי", "מען טוט נישט אזוי", זי זאגט עס איינמאל און נאכאמאל און נאכאמאל און צום סוף פועלט זי.

אונדאי מאכט עס אויס!

איר ווייסט וויפיל מאל איך זאג פאר מיינע קינדער: "מען קען נישט רעדן ביים דאווענען!" הונדערטער און טויזנטער מאל! ווייל א גאנצע וואך דאווענען זיי אין חדר, שבת דאווענען זיי נעבן מיר, פון די דריי יאר ביז זיי האבן חתונה, עס איז דא פופציג שבתים א יאר, איך דאווען מיט זיי פרייטאג צו נאכטס און שבת צופרי, איז שוין דא הונדערט תפילות א יאר, און ביי יעדע דאווענען זאג איך אפאר מאל פאר יעדן קינד באזונדער: "מען קען נישט רעדן ביים דאווענען", "מען קען נישט רעדן ביים דאווענען", וועסטו זאגן אז עס מאכט נישט אויס? אונדאי מאכט עס אויס! איך קוק צו פון די זייט אויף מיינע חתונה געהאטע קינדער, זע איך אז ברוך השם זיי רעדן שוין נישט ביים דאווענען, זיי דאווענען שוין מיט יראת שמים.

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין וויליאמסבורג יע"א, דינסטאג פרשת תצוה שנת תשפ"ג לפרט קטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: איך וויל אפאר מינוט מחזק זיין די מלמדים פון אונזער מוסד, וויפיל חיזוק מען געבט פאר מלמדים דארף מען נאך און נאך חיזוק.

קינדער זענען נישט קיין מאשינען

די ערשטע זאך און די וויכטיגסטע זאך וואס א מחנך דארף וויסן איז "אז קינדער זענען נישט קיין מאשינען". ווען מען שטעלט אן א וואש מאשין עס זאל גיין, פאלגט עס, עס ארבעט פינקטליך לויט ווי אזוי מען האט עס אנגעשטעלט, אבער מענטשן זענען נישט אזוי. דער אייבערשטער האט באשאפן אז מענטשן זענען נישט קיין מלאכים, ווען מען רעדט צו קינדער, קען מען נישט ערווארטן אז וואס איך האב יעצט געזאגט זאל אויף די רגע געשען.

מען זעט נישט גלייך ווי עס פועלט

איי וועט איר פראגען 'פאר וואס זאל איך רעדן, אויב די קינדער הערן סיי ווי נישט אויס?' - דער ענטפער איז, קינדער הערן אויס וואס מען רעדט צו זיי, מען קען נאר נישט ערווארטן אז אויפ'ן רגע זאלן אלע קינדער אנהויבן טון וואס מען האט געזאגט, עס נעמט צייט ביז מען הייבט אן זען ווי די ווערטער גייען אריין אין זיי.

איך וויל באמערקן, אז מען רעדט נישט יעצט פון 'דרך ארץ' אין פתה, אז מען זאל זיצן שטיל, ווען מען וויל אריין פראגען הייבט מען אויף די הענט, מען קען נישט ארויס גיין סתם אזוי און מען קען נישט טרינקען אינמיטן די צייט וואס מען לערנט; יעדער מלמד איז בארעכטיגט אָוועק צו שטעלן א סדר ווי אזוי עס איז אים באקוועם צו פירן די פתה, מען רעדט דא פון פועל'ן ביי קינדער זיי זאלן זיך פירן מיט גוטע מדות אדער אנדערע שיינע זאכן, דארף מען וויסן אז מענטשן זענען נישט קיין מאשינען, מען זעט נישט גלייך ווי עס פועלט.

• מען רעדט צום וואנט

זאגן, אייערע שיעורים זענען מיר אריין אין די ביינער, זייט דעמאלט ליינ איך קריאת שמע, זייט דעמאלט בין איך מקפיד אויף נגלגל וואסער, איך פלעג גנב'ענען שטילערהייט פון לעדלעך פון מיינע חבר'טעס און איר האט דערצייילט א משל וועגן גנב'ענען, און זייט דעמאלט גנב'ע איך מער נישט.

קינדער געדענקען יעדע ריר וואס זיי זעען און הערן, אפילו עס זעט נישט אויס אזוי. יארן ארום וועט זי נאך געדענקען וואו זי איז געזיצן, וועלכע קאליר פענסיל קעיס (בליינע האלטער) זי האט געהאט, וועלכע קלייד די לערערין האט געהאט, און אויך די שיינע שיעור וואס די לערערין האט געגעבן וועגן 'כיבוד אב ואם', זי וועט זאגן: "זייט איר האט געגעבן יענע שיעור בין איך מכבד מיין טאטע מאמע, איך געטפער מער נישט צוריק מיט חצפה", און "איך געדענק א מעשה וואס איר האט דערצייילט וועגן זיין איידל, מן הסתם געדענקט איר שוין נישט די מעשה, אבער מיר האט עס זייער געכאפט, און זייט דעמאלט געב איך אכטונג זיך אויפצופירן איידל, איך געב אכטונג ווי אזוי איך גיי אראפ פון בעט, אפילו ווען איך בין אליינס אינדערהיים, ווייל איך ווייס אז דער אייבערשטער איז דא".

אוי פילט זיך גוט ווען מען הערט דאס! דעמאלט וועט איר טראכטן: 'א שאד איך האב דאס נישט געוואוסט אלע יארן'. יעצט זעט מען נישט די פירות, אבער יעדע ווארט גייט אריין.

קען נישט יעדן טאג גיין אין פארק פון צופרי ביז ביינאכט... און אויך נאר אויב מען איז שוין אנגעקומען מיט די לימודים וויפיל מען דארף לערנען, דאן קען מען באלוינען די קינדער זיי ארויס צו נעמען אינדרויסן.

די לעקטער הערט מיך אויס...

בשעת א מלמד לערנט פאר קען זיך אים דאכטן ווער הערט מיך אויס? דער קאטשקעט אויף פאפיר, דער בלינקט מיט די אויגן צו א צווייטן, דער מאכט אינטערעסאנטע פאקסן, דער לייגט אראפ זיין קאפ, און דער ציט זיך אויס אינמיטן פארלערנען כאילו ער וואלט יעצט געווען אליינס אין פתח... עס זעט ממש אויס ווי די ווערטער גייען ארויף צו די לופט. איך דארף אויך חיזוק אויף דעם, איך לערן יעדן טאג פאר פאר די בחורים גמרא און התחזקות, אסאך מאל שפיר איך ווי 'אפטר די לעקטער הערט מיך אויס'... אבער דאס איז נישט אמת, מען דארף גלייבן אז וואס מען רעדט צו קינדער גייט אריין אין זייערע הערצער.

א שאד איך האב דאס נישט געוואוסט אלע יארן איך זאג אלץ, אז לערערנס דארפן וויסן, עס וועט אריבער גיין אפאר יאר, וועלן פרויען צוקומען צו אייך ביי שמחות אדער אין א געשעפט און זאגן: איך געדענק ווען איך האב געלערנט פאר צען יאר צוריק ביי אייך, איר האט געהאט סבגנות צו מיר, וויל איך אייך

מיר איך זאל ליב האבן אלע מיינע תלמידים, אפילו דער קינד וואס איז אזוי שווער, אזוי אומבאטעמט און אומבא'חניט'.

צוליב דעם איז ער א קטן...

מען רעדט צו קינדער פון גוטע מידות און הלכות, און אז א קינד כאפט דאס נישט אויף, זאלט איר וויסן אז לויט די הלכה שטראפט מען נישט ביים בית דין של מטה א אינגל ביז די דרייצן יאר און א מיידל ביז די צוועלף יאר, מען קען נישט פרגען: "איך האב אים שוין טויזנט מאל געזאגט און ער הערט נישט!" ווייל צוליב דעם איז ער א קטן ווייל מען דארף אים נאכאמאל איבער זאגן. - "אבער איך האב שוין טויזנט מאל געזאגט אז די לעדל רירט מען נישט אן!" - עס איז קינדער: צו קינדער דארף מען נאכאמאל רעדן און נאכאמאל רעדן.

שפאצירן אין גאס

מען קען אויפקומען מיט א וועג צו באלוינען די קינדער וואס וועלן זיך אויסצייכענען מיט א גוטע נאש, אדער מאכן א פראגראם מיט סטארס, פוינטס און טיקעטס. ווען עס איז דא א גוטע וועטער קען מען באלוינען אז מען נעמט ארויס די קינדער אין פארק, מען גייט מיט זיי שפאצירן אין גאס צו זען די נפלאות הבורא, די שיינע ביימער און פרישע בלעטער וואס וואקסט, פארשטייט זיך אויב מען וויל ארויס גיין, דארף מען עס דורך שמועסן מיט די אפיס, מען

חיזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

די דריטע נקודה:

"נישט אוועק מאכן דעם מחנה".

טייערע עלטערן, אז אייער קינד קומט אהיים פון חדר און ער רעדט זיך אפ פפעס קעגן זיין רבי, אדער ער דערצייילט איבער וואס זיין רבי האט היינט געזאגט אין חדר, צום ביישפיל, דער רבי האט געזאגט אז פסח טאר מען נישט ניצן זאכן וואס זענען אראפ געפאלן אויף דער ערד, אדער האט דער רבי גערעדט פון דעם מנהג אז מען פירט זיך צו טרינקען פסח 'בארשט', און אזוי ווי דער רבי קומט פון א שטוב וואס מען פירט זיך מיט דעם מנהג, מיינט ער אז גאנץ כלל ישראל פירט זיך אזוי, האט ער אנגעשראקן די קינדער אז פסח 'מוז' מען טרינקען בארשט, אויב מען טרינקט נישט קיין בארשט הייסט עס אוועק געגאנגען פון די מסורה. און דער טאטע ווייסט נישט פון די מנהגים, ער ווייסט אפילו נישט וואס בארשט איז, ער האט קיינמאל נישט געהערט פון דעם, און ער פלאגט דאס קיינמאל נישט צו טרינקען...

טרינקען בארשט פסח

לאמיר זען צי איר זענט א מחנה; אייער וואס האט נישט קיין שכל, ער געבט נישט אכטונג וואס

• נישט אוועק מאכן דעם מחנה

בארשט, אבער יעדער האט זיך זיינע מנהגים.

[דער טעם פארוואס מען פירט זיך צו טרינקען בארשט איז, ווייל די צדוקים האבן געזאגט אז יעדע זויערע זאך הייסט חמץ, לויט זיי טאר מען פסח נישט טרינקען קיין שום זויערע געטראנק, אבער די הייליגע חכמים זאגן (פסחים לה) אז 'חמץ' מיינט נאר פון די 'חמשת מיני דגן', (חטה - ווייץ, שעורה - גערשט, כסמין - ספעלט, שבולת שועל - אויטס, האבער, און שיפון - ריי, קארן). דערפאר זענען דא מענטשן וואס זענען זייער מקפיד צו טרינקען בארשט, צו ווייזן אז מיר האלטן נישט ווי די צדוקים].

מיט דעם האט ער נישט אוועק געמאכט דער רבי, און האט געזאגט געזאגט פארן קינד אז מיר האב אונזערע מנהגים און דער רבי האט זיינע מנהגים, דער קינד קען יעצט ווייטער מקבל זיין פון זיין רבי.

נישט אויסרעדן ביז נאך פתח

נאך א ביישפיל, אייער קינד קומט אהיים פאר שבועות און זאגט: "מיין רבי האט געזאגט אז מען טאר נישט אויסרעדן פונעם זמן ביז נאך פתח, אז דער טאטע וועט זיך אנרופן: "זאג פאר דיין רבי ער

הערליכע דיבורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט צו די מלמדים נאכ'ן פארלערנען דעם בלאט גמרא.

משפחה שמחות - אדער נישט?

א מלמד פֿרעגט מיר: איך פארשטיי נישט, איינמאל זאגט דער ראש ישיבה ביי די דרשות אז מען דארף מיטהאלטן 'משפחה שמחות' און מוהרא"ש איז געגאנגען צו משפחה שמחות, אפילו ער איז געווען זייער פארנומען, נאכדעם זאגט מען אז א מלמד טאר נישט גיין צו קיין שמחות? זאג איך אים: מען דארף מיטהאלטן שמחות; אז דו ארבעטסט מיט קיכן, זאלסטו גיין צו שמחות, אבער אז דו ארבעטסט מיט קינדער, טאר דאס נישט גיין אויפ'ן חשבון פון די קינדער. קענסט גיין צו שמחות אבער דו דארפסט טרעפן א במקום. און אויב דו האסט דעם זמן עטליכע משפחה חתונות, זאג פאר די אפיס אז דעם זמן קענסטו נישט קומען, ווייל דו האסט עטליכע חתונות.

• א מלמד דארף שלאפן און עסן

מען קען הרגענען די קינדער

א מלמד וואס איז נישט געשלאפן דארף נעמען א במקום, מען קען נישט אריין קומען אין כּתה מידערהייט, ווייל אז מען איז נישט אויסגערוט קען מען הרגענען די קינדער.

מען קען זען אויף א מלמד וואס קומט אין חדר נאך א חתונה, ווי אנהייב טאג קוקט ער שוין אויס אזוי שרעקעדיג מיד, ער קען דאך הרגענען די קינדער!

עסן פרישטאג

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: יעצט וועלן מיר ענדיגן דעם שיעור, ווייל איך וויל די מלמדים זאלן כאטש האבן צען מינוט צו עסן פרישטאג. מען טאר נישט אריין גיין אין כּתה פאר'ן עסן, אז מען עסט פרישטאג קען מען נאכדעם געבן לעבן פאר די קינדער.

המשך חיוזק פאר די אידישע שטוב פונעם ראש ישיבה שליט"א

• נישט אראפ קלאפן א קינד

זיך צו דערכאפן זיין הארץ, אבער א בחור איז מסוּדָה, דו שלאפסט פיין, דו עסט פיין, דארפסטו וויסן אז מען טאר נישט עסן פאר'ן דאווענען?

גיין אנגעטון איידל

אדער איך האלט א דרשה פאר די בחורים, אז ביינאכט דארף מען גיין אנגעטון איידל מיט נאכט קליידער, מען קען זיך נישט ארום דרייען אן נאכט קליידער, [דאס איז א זאך וואס איך וואלט נישט געגלייבט ווען איך זע עס נישט, די ערשטע מאל האב איך דאס געזען זעכצן יאר צוריק ווען איך בין געווארן א מלמד, איך בין געווען אין קעמפ, און איך זע קינדער לייגן זיך שלאפן אן נאכט קליידער, איך האב געטראכט צו מיר: וואס גייט פאר מיט זיי? ווי קען מען זיך לייגן שלאפן אן נאכט קליידער?!] זאגן מיר בחורים: "מיין טאטע גייט אויף ארום אינדערהיים אן נאכט קליידער, נאר מיט זיין אונטער וועש", איך וואלט געקענט אין איין סעקונדע מאכן אז אלע בחורים זאלן נישט האבן קיין שום שעצונג פאר זייערע עלטערן, אבער איך טו עס נישט, איך מאך קיינמאל נישט אנוועק עלטערן, איך ענטפער זיי: "דיין טאטע וואלט אויך געשלאפן מיט נאכט קליידער, נאר ער קומט נישט אן זיך אנצוטון, ער איז אזוי אויסגעמיטשטעט ביינאכט."

דו האסט דער בעסטער רבי

פונקט ווי א גוטער מחנך מאכט נישט אנוועק עלטערן, מען דריידט זיך ארויס מיט חכמה נישט צו פארשעמען די עלטערן, די עלטע דארפן די עלטערן אכטונג געבן נישט אנוועק צו מאכן די מחנכים. אז אייער קינד קומט אהיים און זאגט איבער אז דער מלמד האט דערציילט א מצושה ווי ער האט געגנב'עט אלס קינד, אדער געטון מיאוס'ע זאכן, און ביידע עלטערן זיצן נעבן, בלינקט נישט מיט די אויגן איינער צום אנדערן אז דער מלמד איז א חסר דעה... אז איר ווילט קענט איר דאס זאגן שפעטער ווען די קינדער באמערקן נישט, אבער אין פארום פון די קינדער דארף מען נאר זאגן: "גיי שוין שלאפן שעפעלע. טאטי מאמי וועלן שוין אלעס מסדר זיין פאר די, און זאלסט וויסן אז דו האסט דער בעסטער רבי, און פיר זיך אויף מיט דרד ארץ."

געיהרג'עט דעם חינוך

מען קען אויפהייבן דעם טעלעפאן און רופן דעם מנהל פֿרעגן וואס גייט פאר מיט דעם מלמד, פארוואס דערציילט ער ווי ער האט געשלאגן און געגנב'עט אלס קינד, א מלמד דארף דאך זיין א ביישפיל פאר די קינדער?! אבער פאר'ן קינד טאר מען דאס נישט זאגן, ווייל נאכדעם האט איר גע'יהרג'עט דעם חינוך פון אייער קינד.

(גענומען פון א חיוזק שיעור, מיטוואך פרשת נארא, שנת תשע"ה לפקד קטן)

זאל נישט האקן אין קאפ, ער זאל שוין אויפהערן מיט די נארישקייטן... האט איר יעצט אנוועק געמאכט זיין רבי, מוצאי שבועות ווען דאס קינד גייט צוריק אין חדר, וועט ער מער גאננישט קענען מקבל זיין פון זיין רבי.

טאטע מאמע - מיט א רבי

פונקט ווי דער מלמד דארף זיין זייער פארזיכטיג נישט אנוועק צו מאכן עלטערן, די עלטע דארפן די עלטערן זיין פארזיכטיג נישט אנוועק צו מאכן דעם מלמד. א קינד דארף האבן טאטע מאמע - מיט א רבי.

זאל ער אייך אנוועק מאכן?!

ווען א מלמד האלט א דרשה וועגן זיך אפגיטן נעגל וואסער, ער וויל ארויס ברענגען דאס שיינקייט פון נעגל וואסער, ער זאגט: מען טאר נישט אראפגיין פון בעט אן נעגל וואסער, אויב מען גייט אראפ פון בעט אן נעגל וואסער קען מען רחמנא ליעזלו זיך צעקלאפן און האבן א גרויסע שאדן, אלעס וואס מען כאפט אן פאר'ן אפגיטן ווערט טמא, און מען קען גלייך אנזען ווער עס איז אן ערליכער איד, אויב ער גרייט אן נעגל וואסער.

מאכט זיך אז א קינד הייבט גלייך אויף די הענט און זאגט: "רבי, מיין טאטע גרייט נישט אן גיין נעגל וואסער!" טייערע עלטערן, לאמיר אייך פֿרעגן, וואס ווילט איר אז דער רבי זאל אים ענטפערן? זאל ער אייך אנוועק מאכן אזוי ווי איר מאכט אים אנוועק?! ברוד גיסט אז מיר האבן וואוילע מלמדים, זיי וועלן זאגן פאר'ן קינד: "דיין טאטע גיסט אויך אפ נעגל וואסער; קען זיין אז ער ארבעט זייער שווער און איז זייער מיד ביינאכט, פאנגעסט ער אנצוגרייטן נעגל וואסער, גרייט דו אים אן נעגל וואסער."

עסן פאר'ן דאווענען

איך האב דאס אויך אין ישיבה, איך זאג פאר די בחורים: "מען דארף גיין אין מקוה", און א בחור רופט זיך אן: "מיין טאטע גייט נישט אין מקוה!" אדער איך האלט א דרשה אז מען טאר נישט עסן פאר'ן דאווענען, איך זאג זיי וואס דער רבי זאגט (ספר המדות, בגדים, אות ה): "מי שאוכל קודם התפלה הוא ננשש בבגדים", ווער עס עסט פאר'ן דאווענען באקומט אן עונש אויף זיינע קליידער, די רעקל ווערט צעריסן אדער די הוט פאלט אריין אין בלאטע, רופט זיך א בחור אן: "ראש ישיבה, מיין טאטע עסט פאר'ן דאווענען", וואס זאל איך אים זאגן? איך זאל אייך אנוועק מאכן אזוי ווי איר מאכט אנוועק וואס איך זאג?! איך טו דאס נישט, איך זאג פאר'ן בחור: "אפשר מעג דיין טאטע עסן פאר'ן דאווענען, ווייל ער איז אזוי אויסגעקוועטשט, ער ארבעט שווער פון אינדערפרי ביז אויף דער נאכט, אפילו ווען ער קומט שוין אהיים דארף ער נאך ערלעדיגן זיינע זאכן, ער שלאפט הויס, מוז ער עסן

ווי אזוי מאכט מען די קינדער זאלן מסכים זיין צו ביליגע שמחות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר גייען אים ירצה השם בר מצוה מאכן בקרוב, און מיר גרייטן זיך צו מאכן בלויז א קידוש שבת אין שול, אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א איז שטענדיג מעורר אז עס איז נישט בדיאי אויסצואווארפן אזויפיל געלט אויף די עטליכע שעה פון די שמחה, ובפרט אז מען האט נישט פון וואו דאס צו באצאלן.

דער פראבלעם איז אבער אז מיינ זון, דער בר מצוה בחור, איז זייער נישט צופרידן דערפון. וויפיל מיר האבן פרובירט אים מסביר צו זיין די גרויסע נכות צו מאכן א ביליגע שמחה און נישט אריינפאלן אין חובות - וויל ער דאס נישט פארשטיין, אויך האט ער מורא פון זיינע חברים וואס לאכן פון אים אז ער גייט נישט האבן א נארמאלע בר מצוה אין א זאל אזוי ווי יעדער איינער.

איך בין זיכער אז אויב ער וועט באקומען א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א מיט חיזוק אויף דעם ענין, וועט דאס אים געבן די כוחות עס יא צו טון.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשע"ט לפ"ק קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

אלעס ווענדט זיך אין די חינוך וואס מען געבט פאר די קינדער; קינדער וואס וואקסן אויף געזונט, אז יעדע זאך וואס מען 'דארף' האבן קויפט מען און יעדע זאך וואס מען 'וויל' האבן - ווייל יעדער האט דאס - קויפט מען נישט, אזוי אויך קינדער וואס וואקסן אויף מיט אן אמת'ע לעבן; וואס מען לעבט פאר זיך, מען לעבט נישט ווייל יעדער לעבט - דעמאלט, ווען עס קומט צו פראווען זייערע שמחות, ווי א בר מצוה, חתונה וכדומה, וועלן זיי נישט בעטן פון די עלטערן צו מאכן טייערע שמחות ווייל 'יענער' מאכט אזוי און אזוי, נאר זיי וועלן זיין פרייליך מיט די שמחה אליינס און פארשטיין אז טאטע מאמע האבן נישט וכו'.

געלויבט דעם אייבערשטן אז ביי אונז אינעם מוסד אין וויליאמסבורג איז מען מחנך די קינדער צו לעבן פאר זיך און נישט קוקן אויף

אויפ'ן טיר פונעם בית המדרש די ווערטער: "הבעל תפלה אומר: צדין אתם רוצים מוון? מממון לא תדברו כלל", אין אידיש: "דער בעל תפלה האט געזאגט: נאכאלץ ווילט איר געלט? פון געלט זאלט איר מיט נישט שמועסן".

יעדעס מאל ווען איך בין זוכה צו זיין אין יבגאל גיי איך נאכאמאל צום גרויסן בית המדרש נאר צו זען דעם טאוול; דאס ברענגט יעדעס מאל אריין אין מיר א שטארקע התעוררות, זעענדיג ווי מוהרא"ש האט געלעבט מיט'ן אייבערשטן, און ווי שטארק מוהרא"ש האט גענומען דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשטות אן קיין חכמות און אן קיין דריידלעך.

ליין איבער דעם בריוו נאכאמאל און נאכאמאל.

... (ספר עצתו אמונה חלק ו', מכתב תקיג)

שמחות ווינקל

• ברכת מזל טוב •

מערכת "שיעורי חינוך" וואונטשט בשם אלע מחנכים איבער די וועלט א ווארעמע ברכת מזל טוב פאר

מודינו הראש ישיבה שליט"א

צום געבורט פון אן אייניקל

ביי זיין זוהן הרב אלחנן חיים גרו יאיר

מגיד שיעור בישיבה קטנה היכל הקודש ברסלב

דער אייבערשטער זאל העלפן דער ראש ישיבה זאל זען אסאך אידיש נחת ביי אלע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט, און האבן כח ווייטער אונז צו לערנען דעם וועג ווי אזוי מיר זאלן זיין ערליכע אידן און קענען מחנך זיין אונזערע קינדער על דרך ישראל סכא, אמן.

אויך וואונטשן מיר א ברכת מזל טוב פאר דער זיידע

הרב ר' מרדכי אינדיג שליט"א

מנהל מוסדות היכל הקודש ברסלב

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זען אסאך אידיש נחת ביי אייערע קינדער און אייניקלעך געזונטערהייט.

ארכיטעטור חינוך

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370